

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 2 december 2011

1192/2011

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om insamling, transport och bortskaffande av animaliska biprodukter och därav framställda produkter

Utfärdad i Helsingfors den 25 november 2011

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 12 § 2 mom. i lagen om djursjukdomar (55/1980), sådant det lyder i lag 303/2006:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om de nationella förfarandena för insamling, transport och bortskaffande av vissa animaliska biprodukter och därav framställda produkter som avses i följande rättsakter:

1) om insamling, transport och bortskaffande av biprodukter och därav framställda produkter i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (nedan förordningen om animaliska biprodukter)

2) om deponering av visst kategori 1- och kategori 3-material i enlighet med artikel 7 i kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produk-

ter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen (nedan genomförandeförordningen).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *material* biprodukter som hör till en viss kategori biprodukter och därav framställda produkter,

2) *hela kadaver av pälsdjur* hela kadaver av pälsdjur och kadaver av pälsdjur, som skinnet och/eller svansen har avlägsnats från,

3) *litet slakteri* anläggning där det slaktas högst 20 djurenheter per vecka och 1 000 djurenheter per år, varvid nötkreatur och hovdjur motsvarar 1,0 enheter och svin 0,2 enheter samt får och getter 0,1 enheter; i ett litet fjäderfäslakteri får per år slaktas högst 150 000 fåglar som fjäderfä; i fråga om det högsta antalet djur som får slaktas i ett litet slakteri för hägnat vilt och hardjur tillämpas det högsta antal som fastställts för slakt av djur av motsvarande vikt eller närbesläktade djur i ett litet slakteri för andra djur,

4) *liten styckningsanläggning* en styckningsanläggning, vars produktion inte överstiger 5 000 kg benfritt kött per vecka.

Rådets förordning (EG) nr 169/2009 (32009R1069); EUT Nr L 300, 14.11.2009, s. 1

Kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 (32011R0142); EUT Nr L 54, 26.2.2011, s. 1

3 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att denna förordning iakttas leds av Livsmedelssäkerhetsverket. Tillsynen över att denna förordning iakttas utövas av de myndigheter som avses i 5 § i lagen om djursjukdomar. Dessutom utövas tillsynen över aktörerna inom livsmedelsbranschen av tillsynsmyndigheterna enligt 6 § 6 punkten i livsmedelslagen (23/2006).

4 §

Avlägsna områden vid bortskaffande av hela kadaver

Vid bortskaffande av hela kadaver är avlägsna områden:

1) i fråga om hela kadaver av nötkreatur, bison, getter, får och djurparksdjur ett område enligt bilaga 1,

2) i fråga om hela kadaver av tamsvin, inklusive minigris, samt vildsvin jämte dess korsningar, med undantag av det vilda djurbeståndet, samt fjäderfä ett område enligt bilaga 2,

3) i fråga om hela kadaver av pälsdjur som avses i förordningen om animaliska biprodukter och som hör till kategori 2 ett område enligt bilaga 3,

4) i fråga om hela kadaver av renar hela Finland,

5) i fråga om hela kadaver av alpackor och hela vattenbruksdjur hela Finland,

6) i fråga om dödfödda sådana djur som nämns i 1—3 punkten hela Finland,

7) i fråga om vilda djur som misstänks bära på någon sjukdom som är smittsam för människor eller djur hela Finland.

Med avvikelse från 1 mom. 2 punkten är hela Finland avlägset område vid bortskaffande av kadaver från djurhållningsplatser med färre än 20 fåglar.

5 §

Avlägsna områden vid bortskaffande av andra än hela kadaver

Vid bortskaffande av biprodukter som härstammar från små slakterier och små styckningsanläggningar och som hör till kategori 2

och 3 enligt förordningen om animaliska biprodukter och vid bortskaffandet av biprodukter av kategori 1, 2 och 3 som fås från djur som slaktats inom det ursprungliga jordbruksföretaget är avlägsna områden:

1) i fråga om biprodukter från nötkreatur, getter och får ett område enligt bilaga 1,

2) i fråga om biprodukter från svin och fjäderfä ett område enligt bilaga 2.

Med avvikelse från 1 mom. 2 punkten är hela Finland avlägset område vid bortskaffande av biprodukter som fås från fåglar som slaktats inom det ursprungliga jordbruksföretaget.

Vid bortskaffande av biprodukter som fås vid slakt och styckning av ren och frilevande vilt är hela Finland avlägset område.

I fråga om sådana biprodukter från färska vattendjur som har fått från anläggningar som tillverkar livsmedel är hela Finland avlägset område.

I fråga om sådant kategori 3-material som avses i artikel 10 f och 10 g i förordningen om animaliska biprodukter är ett område enligt bilaga 1 avlägset område.

I fråga om biprodukter från de djur som anges i 4 § 7 punkten är hela Finland avlägset område.

6 §

Insamling, transport och bortskaffande av biprodukter och därav framställda produkter på avlägsna områden

Insamling och transport av biprodukter och därav framställda produkter på avlägsna områden ska utföras så, att spridning av djursjukdomar förhindras. Biprodukter som uppstår på sådana avlägsna områden som avses i 4 och 5 § och därav framställda produkter får med avvikelse från kraven i förordningen om animaliska biprodukter bortskaffas på avlägsna områden genom nedgrävning enligt bestämmelserna i denna förordning eller genom transport till en avstjälningsplats som godkänts enligt statsrådets beslut om avstjälningsplatser (861/1997). Livsmedelssäkerhetsverket kan dock vid sjukdomsfall ställa upp strängare krav för bortskaffande av de biprodukter som anges i 4 och 5 §.

Med avvikelse från 1 mom. är nedgrävning av kategori 3-material enligt artikel 10 f

och 10 g i förordningen om animaliska biprodukter förbjuden. Vid insamling, transport och bortskaffande av sådant material ska bestämmelserna i avfallslagen (646/2011) och miljöskyddslagen (86/2000) och bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa lagar iakttas.

7 §

Undantag som beviljas av regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket

Regionförvaltningsverket kan bevilja tillstånd att avvika från kraven i förordningen om animaliska biprodukter i fråga om insamling och transport av sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 b ii samt kategori 2- och kategori 3-material och ge tillstånd att bortskaffa dem genom nedgrävning eller genom transport till en avstjälningsplats som godkänts enligt statsrådets beslut om avstjälningsplatser, om insamling, transport och bortskaffande på grund av naturkatastrofer, klimatorsaker, brand eller andra exceptionella orsaker skulle äventyra hälsan eller säkerheten för den personal som utför insamlingen, eller om dessa åtgärder skulle kräva oskäligen ansträngning.

Livsmedelssäkerhetsverket kan i undantagsfall bevilja tillstånd att bortskaffa andra biprodukter än sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 a i i förordningen om animaliska biprodukter genom förbränning på öppen eld eller nedgrävning, om transport till närmaste behandlingsanläggning skulle öka faran för hälsorisker eller om behandlingsanläggningarnas kapacitet överskrids på grund av en djursjukdomsepidemi.

Att förstöra hela kadaver genom förbränning på öppen eld är under normala förhållanden förbjudet i hela Finland. Livsmedelssäkerhetsverket kan dock på grund av de särskilda skäl som anges i 2 mom. bevilja undantag från förbudet om förbränning på öppen eld.

8 §

Undantag för små mängder

Anläggningar och livsmedelslokaler som

behandlar under 50 kilo per vecka av sådant kategori 3-material som avses i artikel 10 f i förordningen om animaliska biprodukter, får föra materialet i fråga till förstöring på ett sätt som avviker från kraven i fråga om insamling, transport, behandling och bortskaffande i förordningen om animaliska biprodukter, förutsatt att bestämmelserna i avfallslagen och miljöskyddslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa lagar iakttas.

9 §

Bortskaffande av döda sällskapsdjur, bin, biodlingsprodukter och hästdjur

Döda sällskapsdjur och hästdjur får bortskaffas genom nedgrävning eller transport till en avstjälningsplats som godkänts enligt statsrådets beslut om avstjälningsplatser i hela Finland. Döda bin och biodlingsprodukter får bortskaffas genom nedgrävning eller förbränning i hela Finland.

10 §

Transport av visst kategori 1- och kategori 3-material till en avstjälningsplats

Mat för sällskapsdjur enligt artikel 8 c i förordningen om animaliska biprodukter som importerats från ett tredjeland och som hör till kategori 1 eller som tillverkats av material som importerats från tredjeländer och kategori 3-material enligt artikel 10 f och 10 g i förordningen om animaliska biprodukter får föras till en avstjälningsplats som godkänts enligt statsrådets beslut om avstjälningsplatser, förutsatt att de inte har varit i kontakt med material enligt artiklarna 8 och 9 eller artikel 10 a—e och 10 h—p i förordningen om animaliska biprodukter. Dessutom är en förutsättning att kategori 3-material enligt artikel 10 f i förordningen om animaliska biprodukter har behandlats i enlighet med artikel 2.1 m i förordning (EG) nr 852/2004 och att kategori 3-material enligt artikel 10 g har behandlats i enlighet med kraven i kapitel II i bilaga 10 eller kapitel II i bilaga XIII till genomförandeförordningen.

11 §

Krav i fråga om nedgrävning och förbränning av biprodukter

Nedgrävning av biprodukter och förbränning på öppen eld vid sjukdomsfall får inte orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön. Vid nedgrävning och förbränning ska kraven i kapitel III avsnitt 1 i bilaga VI till genomförandeförordningen följas.

Biprodukter får inte grävas ned på ett grundvattenområde, ett skyddsområde för vattentäkt, närmare än 250 meter från en brunn eller i en sluttning mot ett vattendrag eller på ett område som inom kort efter nedgrävningen ska plöjas eller grävas i. Biprodukterna ska grävas ned på minst en meters djup. Täckandet med jord ska ske direkt, så att råvar, råttor, måsar eller andra djur inte kan komma åt de nedgrävda biprodukterna.

I samband med nedgrävningen ska biprodukterna vid behov kalkas eller behandlas med desinfektionsmedel i syfte att utrota sjukdomsalstrare. Biprodukter får inte grävas ned i en förpackning som inte förmultnar. Vid nedgrävning ska dessutom bestämmelserna i miljöskyddslagen och hälsoskyddslagen (763/1994) och bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa lagar iakttas.

Bestämmelserna i 2 mom. tillämpas inte på nedgrävning av bin, biodlingsprodukter eller sällskapsdjur.

12 §

Bokförings- och anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning eller förbränning

Den som bortskaffar biprodukter genom

Helsingfors den 25 november 2011

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

nedgrävning eller förbränning ska föra bok i enlighet med kapitel IV avsnitt 6 i bilaga VIII till genomförandeförordningen. Bokföring krävs dock inte när det gäller nedgrävning av sällskapsdjur eller hela kadaver av hästdjur.

Vid sjukdomsfall ska en anmälan om nedgrävningen av biprodukter göras till regionförvaltningsverket innan nedgrävningen sker.

13 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningar

Kommunalveterinären ska utan dröjsmål anmäla till regionförvaltningsverket om väsentliga brister i efterlevnaden av denna förordning som kommer till kommunalveterinärens kännedom.

Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål anmäla till Livsmedelssäkerhetsverket om väsentliga brister i efterlevnaden av denna förordning som kommer till regionförvaltningsverkets kännedom.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012. Bestämmelserna i 5 § 1 mom. tillämpas från och med den 1 juli 2012. Förordningens 8 § är i kraft till och med den 31 december 2012.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning om bortskaffande av animaliska biprodukter på avlägsna områden och bortskaffande av döda sällskapsdjur (1374/2004).

Biträdande avdelningschef Riitta Heinonen

*Bilaga 1***Avläggset område i fråga om hela kadaver av nötkreatur, bison, får, getter och djurparksdjur samt material som avses i 5 § 1 mom. 1 punkten och 5 § 5 mom. i denna förordning**

I fråga om hela kadaver av nötkreatur, bison, får och getter samt material som avses i 5 § 1 mom. 1 punkten och 5 § 5 mom. i denna förordning är Åland, landskapet Lappland och följande kommuner avläggset område:

Kuusamo
Taivalkoski
Hyrnsalmi
Kuhmo
Suomussalmi
Ristijärvi
Puolanka
Pudasjärvi
Ii
Yli-Ii

Avläggset område är dessutom svårframkomliga öar utanför de nämnda områdena.

Avlägset område i fråga om hela kadaver av svin och fjäderfä samt material som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten i denna förordning

I fråga om hela kadaver av svin och fjäderfä som avses i förordningen om animaliska biprodukter och som hör till kategori 2 samt material enligt 5 § 1 mom. 2 punkten i denna förordning är hela Finland avlägset område med undantag av följande kommuner:

Ackas	Jämsä	Lovisa	Salo
Alajärvi	Kalajoki	Lundo	Sastamala
Alavo	Kangasala	Luumäki	Sastmola
Artjsjö	Kankaanpää	Luvia	Seinäjoki
Asikkala	Kannus	Malax	Sibbo
Askola	Karislojo	Marttila	Siikainen
Aura	Karleby	Masku	Sjundeå
Birkala	Karvia	Miehikkälä	Soini
Björneborg	Kaskö	Mynämäki	Somero
Borgnäs	Kauhajoki	Mäntsälä	Storkyro
Borgå	Kauhava	Mänttä-Vilppula	Storå
Buckila	Kaustby	Mörskom	Sysmä
Bötom	Kervo	Nakkila	Säkylä
Esbo	Kihniö	Nastola	Tammela
Etseri	Kiikois	Nokia	Tammerfors
Eura	Kimitoön	Nousis	Tarvasjoki
Euraåminne	Kjulo	Nummi-Pusula	Tavastehus
Evijärvi	Korsholm	Nurmijärvi	Tavastkyrö
Forssa	Korsnäs	Nykarleby	Toholampi
Fredriksham	Koski TL	Nystad	Träskända
Grankulla	Kotka	Nådendal	Tusby
Halsua	Kouvola	Närpes	Tövsala
Hangö	Kristinestad	Orimattila	Töysä
Harjavalta	Kronoby	Oripää	Ulvby
Hattula	Kuhmoinen	Orivesi	Urjala
Hausjärvi	Kumo	Padasjoki	Valkeakoski
Helsingfors	Kuortane	Parkano	Vanda
Hollola	Kurikka	Pedersöre	Vasa
Honkajoki	Kyrkslätt	Pemar	Vehmaa
Huittinen	Kärkölä	Perho	Vesilax
Humppila	Lahtis	Punkalaidun	Vetil
Hyvinge	Laihela	Pyhäranta	Vichtis
Hämeenkoski	Laitila	Pyttis	Villmanstrand
Högfors	Lappajärvi	Påmark	Vindala
Ikalis	Lappo	Pälkäne	Virdois
Ilmajoki	Lapträsk	Pöytyä	Vederlax

Ingå	Larsmo	Raseborg	Väståboland
Itis	Lavia	Raumo	Vörå
Jakobstad	Lempäälä	Reso	Ylöjärvi
Jalasjärvi	Lestijärvi	Riihimäki	Ypäjä
Janakkala	Lillkyrö	Ruovesi	Åbo
Jockis	Loimaa	Rusko	Östermark
Juupajoki	Lojo	S:t Karins	
Jämijärvi	Loppi	Sagu	

Avlägset område är dock svårframkomliga öar inom de nämnda kommunerna.

Avlägset område i fråga om hela kadaver av pälsdjur

I fråga om hela kadaver av pälsdjur som avses i förordningen om animaliska biprodukter och som hör till kategori 2 är hela Finland avlägset område med undantag av följande kommuner:

Alajärvi	Lappo
Alavieska	Larsmo
Björneborg	Lestijärvi
Euraåminne	Lillkyrö
Evijärvi	Luvia
Halsua	Malax
Ilmajoki	Merjärvi
Jakobstad	Nykarleby
Kalajoki	Närpes
Kannus	Oulainen
Karleby	Pedersöre
Kaskö	Perho
Kaustby	Pyhäjoki
Kauhajoki	Sastmola
Kauhava	Seinäjoki
Korsholm	Storkyro
Korsnäs	Toholampi
Kristinestad	Vasa
Krnoby	Vetil
Kuortane	Vörå
Kurikka	Vimpeli
Laihela	Östermark
Lappajärvi	

Till avlägset område hör dock svårframkomliga öar inom nämnda kommuner.